

Zeerovers.

In deze categorie kennen we diverse benamingen zoals zeerovers, boekaniers, piraten, kapers, etc.

Grofweg kunnen we ze echter in 2 zeerovers, piraten en boekaniers Tussen deze 2 groepen zijn grote

groepen onderverdelen t.w.: enerzijds en kapers anderzijds. verschillen.

Uit de 1^e groep klinken de begrippen piraten en boekaniers iets vriendelijker dan zeerovers, terwijl deze alle 3 hetzelfde zijn.

De kapers zijn echter een heel andere groep.

Vaak ook werden kapers na verloop van tijd echter zeerovers.

De grootste verschillen zijn als volgt:

- 1) met wat fantasie zou je kunnen zeggen dat kapers ambtenaren zijn en zeerovers vrije ondernemers.
  - 2) kapers waren meestal opvarenden van dezelfde nationaliteit.
  - 3) kapers kenden vijanden en zeerovers slechts buit.
-
- 1) Kapers werden beschouwd als eerbare mensen en werden als een goed vaderlander beschouwd. Kapers waren gewoon in loondienst van de staat of het land welk de kaapschepen uitrustte. Kapers kregen hun gage ongeacht of er buit werd gemaakt of niet. Wel kreeg men meestal een premie v/d opbrengst van de kaping.

Soms ook werd een Kaapvaarder uitgerust door een groep handelaren (voor eigen kosten en risico) welke van de staat (bv. de Hoogmogende Heren der Staten Generaal) een vergunning tot de kaapvaart, een zgn. "Kaperbrief". Zij moesten hiervoor wel een flink bedrag betalen en behaalden buit (dit bij bv. Nederlandse schepen) bij het prijsgerecht der admiraliteit van hun thuishaven inleveren, doch daarna volgde "naar recht en billijkheid" de verdeling tussen het land en de Kaapvaarder.

Het kaperen had officieel tot doel "s-lands vijanden te benadelen" maar in de praktijk werden de desbetreffende staten er natuurlijk rijker van.

Als kaper kon je zelfs een zeeheld worden, bv. Michiel de Ruyter en Piet Heyn.

Vaak gebeurde het wel dat kapers tot het inzicht kwamen dat de admiraliteitscolleges er over recht en billijkheid een andere mening hadden dan zij. Sommige begonnen dan voor zichzelf en waren dan ineens zeerovers en dus criminelen.

- 2) omdat de Kaapvaarders door een overheid werden uitgerust en streden voor het landsbelang, waren de opvarenden meestal van dezelfde nationaliteit als de desbetreffende overheid. Op piratenschepen voeren echter veelal allerlei nationaliteiten.

Het gebeurde bv. vaak dat van een buitgemaakt schip de bemanning de keus had om voor de piraat de varen, of overboord gezet te worden.

- 3) Doordat de Kaapvaarders door een staat werden uitgerust, werd er gezocht

naar vijanden (bv. Piet Hein versus de Spaanse zilvervloot) en werden schepen van bevriende landen, met rust gelaten. Omdat de tegenpartij “de vijand” was, waren de gevechten vaak meedogenloos en werd de vijand volledig afgeslacht. Bij zeerovers ging het echter alleen om de buit en daarbij maakte het ze totaal niet uit welke nationaliteit of die buit had. Zelfs landgenoten werden aangevallen. Het kwam daarbij zelfs voor dat men tegen vroegere collega’s of zelfs vrienden of familie vocht. Men zag daarbij de tegenstander niet direct als een vijand en daardoor waren de gevechten lang niet altijd zo bloeddorstig. Vaak werd er nauwelijks gevochten. Pas als de kapitein van het aangevallen schip zijn schip en lading wilde verdedigen, werden de gevechten feller en bloediger. (eigenlijk zoals vandaag de dag bij bv. bankovervallen).

Omdat zeerovers niet door de overheid en niet door een groep zakenmensen werden uitgerust, moesten ze dat maar zelf doen. Soms deed de kapitein dat voor eigen geld en eigen risico, maar soms ook nam de gehele bemanning deel aan het geheel. Als er geen buit was, kreeg de bemanning ook geen gage of zelfs soms bijna geen eten. Hierdoor was hun belang bij de buit veel groter en vormden ze ook een soort van “maatschap” en kregen ze een evenredig deel van de buitopbrengst. Hierdoor ontstond er soms ook een ander fenomeen. Was op een “gewoon” schip (kaper of geen kaper) de kapitein een absoluut heerser a/b, op een piratenschip ontstond door de “maatschap”, een vorm van democratie. Vond de bemanning een stuurman of zelfs kapitein, niet goed functioneren, dan werd er een vergadering belegd en werd deze afgezet. Men kon dan zelf een kandidaat voordragen en als de meerderheid zich daarin kon vinden, werd deze de nieuwe stuurman of kapitein. De oude werd dan weer gewoon matroos. (Behalve natuurlijk indien het schip door de kapitein zelf werd bekostigd).

Zeerovers werden (in tegenstelling met kapers) betiteld als criminelen en werden, als ze werden gepakt, zwaar gestraft. Velen gekregen. Als ze niet gepakt werden, verdere leven als “outlaws” te leven en naar hun eigen land. Kapers daarentegen een rustige en welvarende oude dag.

hebben de doodstraf waren ze gedoemd hun konden ze niet meer terug konden soms genieten van

De buit van de zeerovers bestond uit van van schepen tot scheepbenodigdheden. buitgemaakt, zoals blijkt uit het verslag uit kapitein v/d West Indische Compagnie. Deze was met 219 slaven uit West Afrika de rotsen van Los Roques, tussen Tobago slecht 90 v/d overlevende slaven.

alles. Van goud tot oliën en Soms werden er zelfs slaven 1639 van Adriaan Blaes

Toen hij met zijn bemanning zijn schip verliet en de slaven in het wrak achterliet. Nadat hij naar Curacao was gevaren om de gouverneur te informeren en hulp te halen, werd hij op de terugreis overvallen door den Jamaicaanse kaper, die bij “gelegenheid” piraat werd. Toen hij hoorde van de slaven werd de Nederlandse bemanning gedwongen mee te werken om de slaven over te laden in zij eigen schip waarna hij wegvoer en hij deze voor goed geld kon verkopen.

vertrokken, toen zijn schip op en Curacao, liep met a/b nog

Veel zeerovers werden gevangen of gedood door oorlogsschepen. Als het zeeroverij in een bepaald gebied te erg werd, stuurde en regering (bv. de Britse) een vloot om ze te pakken te krijgen. Enkele piraten werden zo bekend dat we de namen nu nog kennen, zoals bv. Henry Morgan, Edward Teach (Blackbeard) en Avery.

Lang werd gedacht dat zeerovers iets was uit een lang vervlogen tijd. Slechts één keer per jaar was er aandacht voor in de pers en dat was bij de publicatie van het jaarverslag van het International Maritiem Bureau.

Berucht gebieden waren bv. Nigeria, Straat Malakka en de laatste tijd Somalië. Zo zijn er over 2007 283 gevallen van piraterij bekend en op dit moment voor 2008 zo'n 20% meer.

De piraten hebben zeer snelle schepen, en zware wapens zoals bv. AK-47'ers en raketwerpers.

Soms ook kun je eigenlijk spreken van kapers, omdat de piraten info doorkrijgen van havenautoriteiten omtrent schepen en hun lading. Het zijn soms zelfs organisaties. Soms werken ze met "moederschepen" waar op de radar wordt gekeken of een schip interessant is en dan gaan ze er met hele snelle speedboten naar toe.

De schade loopt naar schatting in de miljarden dollars per jaar.

Reders van passagiersschepen kopen (uit angst voor negatieve publiciteit) soms vrije doorvaart af bij de piraten.

De laatste jaren zijn er gemiddeld zo'n 500 zeelui in handen van de zeerovers.

Van sommige hiervan is al 2 á 3 jaar niets meer vernomen.

Nog slechts enkele maanden geleden is er een open brief verstuurd aan de piraten in Somalie, door families van een volledige bemanning. Deze hadden al zo'n 3 jaar niets meer van hun geliefden gehoord.

Toen dit geen effect had hebben de families dezelfde brief aan de Somalische regering gestuurd. Ook had had (voor zover bekend) geen enkel effect.